

สรุปผลการประชุมรับฟังความคิดเห็น การปฏิรูประบบบำนาญกองทุนประกันสังคม
ครั้งที่ 7

ระหว่างวันที่ 30 – 31 ตุลาคม 2560

ณ โรงแรมพูลแมน ขอนแก่น ราชา ออคิด จังหวัดขอนแก่น

ผู้เข้าร่วมประชุม

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 499 คน ประกอบด้วย ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 นายจ้าง/สถานประกอบการ ของจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 จังหวัด ได้แก่ หนองบัวลำภู เลย หนองคาย อุดรธานี สกลนคร นครราชสีมา ชัยภูมิ กาฬสินธุ์ บึงกาฬ และขอนแก่น พร้อมทั้งผู้บริหารข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม

วิทยากร

- การบรรยายเรื่อง “แนวคิดหลักการ การให้ความคุ้มครองประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม” โดย นางสาวดวงพร พรพิทักษ์พันธุ์ ผู้ตรวจราชการกรม
- การนำเสนอแนวทางการปฏิรูปและรับฟังความคิดเห็นเรื่อง “แนวทางการปฏิรูประบบบำนาญประกันสังคม” โดย นางนิตดา เสนีย์มโนมัย ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านประกันสังคม

สรุปผลความคิดเห็นในช่วงการอภิปราย

ผู้เข้าร่วมประชุมรับฟังความคิดเห็นการปฏิรูประบบบำนาญได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในที่ประชุม จำนวน 14 คน ดังนี้

1. ประเด็นที่ 1: การขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ

1.1 เห็นด้วยกับแนวทางที่ 1 คงอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เกินไข และสิทธิประโยชน์เงินบำนาญแบบเดิม (ไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ) เนื่องจากไม่ต้องการให้ขยายอายุ จำนวน 1 คน

1.2 เห็นด้วยกับแนวทางที่ 2 ขยายอายุการมีสิทธิรับบำนาญแบบค่อยเป็นค่อยไป และให้สิทธิชดเชยช่วงเปลี่ยนผ่านหากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุที่มีสิทธิรับบำนาญใหม่ได้ คำนวณจากบำนาญที่ควรได้ จำนวน 1 คน

1.3 เห็นด้วยกับแนวทางที่ 3 ขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญตามหลักสากล และสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง เนื่องจากผู้ประกันตนได้รับทั้งบำนาญและบำนาญภายหลังเกษียณ และเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไปใน การปรับขยายอายุการเกิดสิทธิ จำนวน 4 คน

1.4 เห็นด้วยกับแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขั้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง เนื่องจากจะไม่กระทบสิทธิของผู้ประกันตนเดิม จำนวน 3 คน

1.5 อื่น ๆ จำนวน 5 คน (ผสมผสานทั้ง 4 แนวทาง)

1.6 ข้อเสนอแนะ

1.6.1 การขยายอายุการเกิดสิทธิอาจไม่เหมาะสม เนื่องจากผู้ประกันตนบางรายร่างกายไม่เอื้ออำนวยที่จะรองจนกว่าเกิดสิทธิได้ (อายุ 60 ปี)

1.6.2 ในการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ ควรเปรียบเทียบ ข้อดี – ข้อด้อย เพื่อให้ผู้ประกันตนทราบว่า เงินบำนาญที่ไม่ได้รับจากการขยายอายุเกิดสิทธิ (จากอายุ 55 เป็นอายุ 60 ปี) เทียบกับเงินที่จะได้รับจากอายุเกิดสิทธิใหม่ (อายุ 60 ปี) คู่มีค่ากันหรือไม่

1.6.3 การขยายอายุการเกิดสิทธิควรสอดคล้องกับการจ้างงานตามกฎหมายแรงงาน เกี่ยวกับอายุเกษียณของพนักงานตามที่แต่ละบริษัทกำหนด

1.6.5 เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิเนื่องจากการออมเป็นสิ่งสำคัญโดยเฉพาะในสังคมที่กำลังเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุและยังทำให้ผู้รับบำนาญชราภาพไม่เป็นภาระของสังคมในอนาคต

2. ประเด็นที่ 2: การเพิ่มสิทธิประโยชน์การประกันสุขภาพต่อเนื่องแก่ผู้รับบำนาญ โดยผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากออกจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักเงินบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

2.1 ผู้ที่เห็นด้วยมีความเห็นว่า

2.1.1 เนื่องจากจ่ายเงินไม่มากเป็นค่าเบี้ยประกันสุขภาพแต่ได้สิทธิรักษาพยาบาล

2.1.2 ควรให้สิทธิประโยชน์เท่ากับกองทุน 4 กรณี

2.1.3 ควรปรับปรุงการให้บริการของโรงพยาบาลควบคู่ไปด้วย

2.1.4 ควรเป็นแบบสมัครใจ

2.1.5 ควรบอกสิทธิประโยชน์ให้ชัดเจนว่าจะได้รับสิทธิประโยชน์อะไรบ้าง

2.1.6 ควรให้รัฐบาลรับผิดชอบเฉพาะประชาชนที่ไม่ใช่ผู้ประกันตน

2.2 ผู้ที่ไม่เห็นด้วยมีความเห็นว่า เนื่องจากหลังจากเกษียณอายุไปแล้วไม่ควรเสียค่าเบี้ยประกันสุขภาพเอง แต่ควรได้รับสวัสดิการรักษายาพยาบาลจากภาครัฐเช่นเดียวกับประชาชนทั่วไปอย่างสวัสดิการ 30 บาทของ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

3. ประเด็นที่ 3: การปรับปรุงสูตรค่าจ้างเฉลี่ยเพื่อใช้ในการคำนวณเงินบำนาญ เพื่อสร้างความเป็นธรรมให้แก่ผู้ประกันตนที่มีลักษณะค่าจ้างแตกต่างกัน และช่วยให้ผู้ประกันตนส่วนมากได้รับบำนาญเพิ่มขึ้น มีการปรับค่าจ้างเฉลี่ยในการคำนวณบำนาญชราภาพจาก 60 เดือนสุดท้าย เป็นตลอดอายุการทำงานและปรับค่าจ้างที่ได้รับแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบัน จะทำให้ค่าจ้างในอดีตมีมูลค่าใกล้เคียงกับปัจจุบันยิ่งขึ้น

3.1 เห็นด้วย เนื่องจากยุติธรรมกว่าการคำนวณแบบเดิม

3.2 เห็นด้วย แต่ควรบอกวิธีการคำนวณ เพื่อให้ผู้ประกันตนสามารถนำไปคำนวณเองได้

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมมีข้อสังเกต และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

1. ด้านสิทธิประโยชน์

- ควรให้ผู้ประกันตนสามารถเลือกรับได้ทั้งบำนาญและบำนาญ

- ควรให้ผู้รับบำนาญถูกหักเงินบำนาญส่วนหนึ่งไปเป็นเงินช่วยเหลือค่าทำศพ เนื่องจากในปัจจุบันผู้รับบำนาญไม่ได้สิทธิเรื่องค่าทำศพหากถึงแก่กรรม

2. ด้านสมทบ

- ควรให้ผู้ประกันตนมาตรา 39 มีฐานเงินเดือนสำหรับจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสูงกว่านี้และผู้ประกันตนเลือกฐานการคำนวณได้ตามความสามารถในการจ่ายเงินของตนเอง

- ควรให้ผู้ประกันตนสามารถจ่ายเงินออมเข้ากองทุนได้มากกว่าที่สำนักงานกำหนด

- ลูกจ้างชั่วคราวภาครัฐควรได้รับการคุ้มครองจากกองทุนเงินทดแทน

3. ด้านประสานการแพทย์

- ควรให้สำนักงานประกันสังคมแก้ปัญหาเรื่องบริการของโรงพยาบาลก่อนที่จะปฏิรูประบบบำนาญ

- ควรให้ผู้ประกันตนได้รับสิทธิตรวจสุขภาพประจำปี

4. ด้านการประชาสัมพันธ์

- ผู้ประกันตนต้องการทราบสถานะของเงินกองทุนประกันสังคมว่ามีสภาพคล่องหรือไม่ มีเงินเพียงพอจ่ายบำนาญหรือไม่ โดยควรส่งข้อมูลให้ผู้ประกันตนทุกคนทราบสถานะเป็นประจำทุกเดือน

สรุปผลที่ได้จากแบบสอบถาม (เฉพาะผู้ออกความเห็น)

ผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 499 คน มีผู้สนใจตอบแบบสอบถามทั้งสิ้น 378 คน คิดเป็นร้อยละ 75.75 ของผู้เข้าร่วมประชุม

ข้อมูลทั่วไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31 – 40 ปี สถานภาพสมรส วุฒิการศึกษา ระดับปริญญาตรี มีรายได้อยู่ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาท และส่วนใหญ่มีสถานะเป็นลูกจ้าง (ร้อยละ 67.46) รองลงมา มีสถานะเป็นนายจ้าง (ร้อยละ 13.87)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพศ			
ชาย	100	26.46	26.53
หญิง	277	73.28	73.47
ไม่ระบุ	1	0.26	
รวม	378	100.00	100.00
กลุ่มอายุ			
≤ 30 ปี	99	26.19	26.19
31 – 40 ปี	126	33.33	33.33
41 – 50 ปี	94	24.87	24.87
51 ปีขึ้นไป	59	15.61	15.61
รวม	378	100.00	100.00

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
สถานภาพ			
โสด	149	39.42	40.38
สมรส	186	49.21	50.41
หย่า/หม้าย	34	8.99	9.21
ไม่ระบุ	9	2.38	
รวม	378	100.00	100.00
วุฒิการศึกษา			
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	13	3.44	3.47
มัธยมศึกษาตอนต้น	9	2.38	2.40
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	32	8.47	8.53
ปวส./อนุปริญญา	46	12.17	12.27
ปริญญาตรี	234	61.90	62.40
สูงกว่าปริญญาตรี	41	10.85	10.93
ไม่ระบุ	3	0.79	
รวม	378	100.00	100.00
สถานะ			
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	61	16.14	16.27
นายจ้างนิติบุคคล	33	8.73	8.80
นายจ้างบุคคลธรรมดา	19	5.03	5.07
ม.33	215	56.88	57.33
ม.39	38	10.05	10.13
อื่นๆ	9	2.38	2.40
ไม่ระบุ	3	0.79	
รวม	378	100.00	100.00
รายได้			
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	6	1.59	1.60
5,001 – 10,000 บาท	55	14.55	14.67
10,001 – 15,000 บาท	92	24.34	24.53
15,001 – 20,000 บาท	58	15.34	15.47
20,001 – 30,000 บาท	96	25.40	25.60
มากกว่า 30,000 บาท	68	17.99	18.13
ไม่ระบุ	3	0.79	
รวม	378	100.00	100.00

ข้อมูลด้านการเกษียณอายุและบำนาญ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่วางแผนเกษียณเมื่ออายุ 60 ปี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.68 รองลงมาคืออายุ 55 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.16

วางแผนเกษียณอายุเมื่อ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50 ปี	13	3.44	3.44
55 ปี	114	30.16	30.16
60 ปี	184	48.68	48.68
65 ปี	7	1.85	1.85
อื่นๆ	60	15.87	15.87
รวม	378	100.00	100.00

ผู้เข้าร่วมประชุมวางแผนรายได้หลังเกษียณจากบำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคมมากที่สุด รองลงมาคือ การออมและลงทุนส่วนตัว บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รายได้จากครอบครัว และการทำงานหลังเกษียณ ตามลำดับ

วางแผนรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	3.55
บำเหน็จจากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	3.81
บำเหน็จบำนาญจากกองทุนประกันสังคม	4.09
การออมและลงทุนส่วนตัว	3.99
รายได้จากครอบครัว	3.45
ทำงานหลังเกษียณ	3.21
อื่น ๆ	3.83

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ควรมีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพื่อเพิ่มเติมให้แก่ผู้ประกันตน
2. เมื่อเกษียณจากการทำงานแล้วต้องการเงินบำนาญที่สามารถดูแลตัวเองได้
3. ทำเกษตรแบบพอเพียง เพราะมีที่ดินอยู่พอควร โดยวางแผนให้คนอื่นช่วยทำ
4. ควรมีกองทุนสำหรับให้กู้ยืมเพื่อการประกอบอาชีพ
5. หลังเกษียณอายุมีเป้าหมายทำธุรกิจส่วนตัวหารายได้ให้ได้เพิ่มมากขึ้นหรือเท่ากับที่ทำงาน เพื่อสร้างความมั่นคงให้กับชีวิตหลังวัยเกษียณมีความสุขบั้นปลายชีวิต

ผู้เข้าร่วมประชุมออมเงินระยะยาวเพิ่มเติมนอกจากประกันสังคมในลักษณะฝากธนาคารมากที่สุด
 รองลงมาคือ กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน การทำประกันชีวิต และการลงทุนในกองทุน RMF/LTF ตามลำดับ

ลักษณะการออมเงินเพิ่ม	ค่าเฉลี่ย
ฝากธนาคาร	3.49
ซื้อพันธบัตร/สลากออมสิน	2.65
ทำประกันชีวิต	2.28
ลงทุนในกองทุน RMF/LTF	2.13
กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	2.83
อื่น ๆ	3.22

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ภาครัฐควรดูแลด้านสวัสดิการทุกด้านเพิ่มขึ้นสำหรับผู้สูงอายุ
2. เนื่องจากรายได้น้อยปัญหาเศรษฐกิจไม่ดี โรงงานลด OT ปรับเงินเดือนประจำปีน้อย
3. ต้องการมีเงินออมไว้ใช้ยามเกษียณให้มากที่สุด
4. ฝากสหกรณ์ออมทรัพย์
5. ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66.95) มีเงินออมสำหรับใช้ในยามเกษียณไม่เพียงพอ

มีเงินออม	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เพียงพอ	117	30.95	33.05
ไม่เพียงพอ	237	62.70	66.95
ไม่ระบุ	24	6.35	
รวม	378	100.00	100.00

ผู้ที่มีเงินออมเพียงพอ มีความเห็นว่า

1. มีประกันชีวิต มีเงินประกันสังคม และมีรายได้อื่น ๆ
2. มีรายได้เหลือออมทุกเดือน
3. ได้เก็บออมไว้ในการลงทุน
4. ฝากตั้งแต่อายุน้อย ๆ ออมหลาย ๆ ทาง ชยัน ประหยัด
5. ไม่สร้างหนี้สินจนเกินตัว

ผู้ที่มีเงินออมไม่เพียงพอ มีความเห็นว่า

1. เงินเดือนไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ
2. ต้องใช้เงินในการส่งบุตรศึกษาต่อ และหาความรู้ให้กับตนเอง
3. ไม่มีสวัสดิการ เพราะเป็นลูกจ้าง
4. ค่าใช้จ่ายสูงกว่ารายรับ
5. มีหนี้สินมาก

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ต้องเริ่มออมอย่างจริงจัง
2. อย่างน้อยต้องมีเงินใช้ตอนเกษียณอายุ จำนวน 10,000 บาท ขึ้นไป
3. ไม่แน่ใจว่าเงินออมจะเพียงพอหรือไม่ หากเงินเดือนเพิ่มค่าครองชีพก็เพิ่มขึ้น อาจไม่เพียงพอ
4. ควรปรับแก้กฎหมายส่งเงินสมทบสูงสุดเป็นจำนวน 20,000 บาท
5. ทุกภาคส่วนควรให้ความสำคัญผู้สูงอายุมากที่สุด และทุกชุมชนทุกหมู่บ้านต้องมีเจ้าหน้าที่ภาครัฐรับผิดชอบผู้สูงอายุโดยเฉพาะ

ผู้เข้าร่วมประชุมส่วนใหญ่คิดว่ารายได้หลักหลังเกษียณ/ยามชราได้มาจากการออมเงินด้วยตนเองมากที่สุด รองลงมา ได้มาจากการพึ่งสวัสดิการภาครัฐ การต่ออายุการทำงาน และการพึ่งพิงลูกหลาน ตามลำดับ

แหล่งรายได้หลังเกษียณ	ค่าเฉลี่ย
พึ่งสวัสดิการภาครัฐ	3.47
ออมเงินด้วยตนเอง	3.99
พึ่งพิงลูกหลาน	2.47
ต่ออายุการทำงาน	2.86
อื่น ๆ	2.94

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ควรมีศูนย์บริการสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะทุกชุมชนทุกหมู่บ้าน
2. มีรายได้จากบ้านเช่าประมาณเดือนละ 30,000 บาท
3. ไม่มีคนดูแล
4. ทำงานอยู่ในส่วนราชการ หากมีนโยบายต่ออายุราชการออกไปอีก 5 ปี จะเป็นการดี
5. ควรให้ทีมงานทำต่อหลังเกษียณ สำหรับผู้ที่มีความพร้อม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 71.94) เห็นด้วยกับการขยายอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพจากอายุ 55 ปี ออกไปเพื่อให้ผู้ประกันตนมีระยะเวลาในการออมเพิ่ม

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	259	68.52	71.94
ไม่เห็นด้วย	101	26.72	28.06
ไม่ระบุ	18	4.76	
รวม	378	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ทำให้มีเงินใช้เมื่ออายุมากขึ้น
2. สภาพร่างกายมีความแข็งแรงอยู่ และทำให้ได้รับบำนาญเพิ่ม
3. จำนวนเงินบำนาญชราภาพที่ได้รับสูงขึ้น
4. ปัจจุบันคนอายุ 55 ปี ยังมีสภาพร่างกายที่แข็งแรง และมีศักยภาพในการทำงาน
5. ทำให้ได้รับเงินบำนาญชราภาพสูงขึ้น ได้รับสิทธิประโยชน์ในระบบประกันสังคมมากขึ้น

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. บางคนต้องการพักผ่อนก่อนอายุ 60 ปี
2. อายุ 55 ปี ของอาชีพที่ไม่รับราชการคือการเป็นลูกจ้าง พออายุมากเริ่มทำงานไม่ไหว
3. หลักเกณฑ์เดิมเหมาะสมแล้ว
4. อายุ 55 ปี ยังสามารถทำงานได้อยู่
5. ระยะเวลาเหมาะสมแล้ว

ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 34.48) เห็นว่าอายุที่เกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพควรเป็นอายุ 60 ปี และส่วนใหญ่ (ร้อยละ 24.67) เห็นว่าอายุเกิดสิทธิในอีก 10 ปีข้างหน้าควรเป็นอายุ 60 ปี

อายุที่เกิดสิทธิ (ปัจจุบัน)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	18	4.76	4.77
55	65	17.20	17.24
60	130	34.39	34.48
65	7	1.85	1.86
อื่นๆ	157	41.53	41.65
ไม่ระบุ	1	0.27	
รวม	378	100.00	100.00

อายุที่เกิดสิทธิ (อีก 10 ปี)	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
50	14	3.70	3.71
55	30	7.94	7.96
60	93	24.60	24.67
65	37	9.79	9.81
อื่นๆ	203	53.70	53.85
ไม่ระบุ	1	0.27	
รวม	378	100.00	100.00

ทั้งนี้ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 76.25) เห็นว่าควรขยายอายุรับบำนาญชราภาพด้วยวิธีการสมัครใจมากกว่าการใช้วิธีบังคับ

วิธี	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
สมัครใจ	199	52.65	76.25
บังคับ	62	16.40	23.75
ไม่ระบุ	117	30.95	
รวม	378	100.00	100.00

ความเห็นเพิ่มเติม

1. ปัจจุบันกฎหมายเกี่ยวกับการทำงานได้กำหนดอายุเกษียณที่อายุ 60 ปี เสมือนเป็นแรงจูงใจให้ทำงานจนอายุครบ 60 ปี
2. สำหรับผู้ที่มีความจำเป็นต้องหยุดการทำงาน หากบังคับให้ขยายอายุรับบำนาญก็จะเกิดความผิดหวังและกีดกันทางด้านจิตใจ
3. ควรปรับสูตรการคำนวณเงินบำนาญ โดยเพิ่มสิทธิประโยชน์ต่อเดือนจาก 20% เป็น 25%
4. การขยายอายุรับบำนาญทำให้คนวัยทำงานรุ่นใหม่ อายุน้อย มีระยะเวลาในการทำงานอีกนานกว่าจะได้รับสิทธิรับบำนาญ มีความรู้สึกไม่อยากถูกหักเงินเพิ่ม
5. เพิ่มอัตราเงินสมทบเพื่อให้สำนักงานประกันสังคมนำไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์

แนวทางการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ (ร้อยละ 72.54) โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยกับแนวทางที่ 3 คือ ขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญตามหลักสากล และสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับเงินบำนาญในจำนวนเงินที่ลดลง (ร้อยละ 36.27) รองลงมาเห็นด้วยกับแนวทางที่ 2 คือ ควรดำเนินการขยายอายุรับบำนาญชราภาพตามหลักสากลรับบำนาญขาดเซย หากไม่สามารถทำงานจนถึงอายุรับบำนาญได้ (ร้อยละ 28.81) และแนวทางที่ 4 ขยายอายุรับบำนาญขั้นต่ำเฉพาะผู้ประกันตนใหม่ สำหรับผู้ประกันตนเดิมสามารถเลือกรับสิทธิประโยชน์บำนาญไปส่วนหนึ่งก่อนครบอายุรับบำนาญ แต่เมื่อครบอายุเกิดสิทธิรับบำนาญจะได้รับบำนาญในจำนวนที่ลดลง (ร้อยละ 7.46)

สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ (ร้อยละ 21.70) คือ คงอายุเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพไว้ที่อายุ 55 ปี เงื่อนไขและเงินบำนาญแบบเดิม

แนวทางที่เลือก	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
แนวทางที่ 1	64	16.93	21.70
แนวทางที่ 2	85	22.48	28.81
แนวทางที่ 3	107	28.31	36.27
แนวทางที่ 4	22	5.82	7.46
อื่นๆ	17	4.50	5.76
ไม่ระบุ	83	21.96	
รวม	378	100.00	100.00

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 1 (ไม่เห็นด้วยกับการขยายอายุการเกิดสิทธิรับบำนาญชราภาพ) มีความเห็นว่า

1. ระเบียบ กฎหมายประกันสังคมสมบูรณ์อยู่แล้ว ควรเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการตามสิทธิให้สะดวกเรียบร้อย รวดเร็ว ยิ่งขึ้น
2. ควรดำเนินการตามแบบแผนที่กำหนดไว้เดิม ซึ่งสำนักงานประกันสังคมต้องพิจารณาในทางที่ดีแล้ว (กำหนดอายุรับบำนาญที่อายุ 55 ปี)
3. เงินเดือนบางคนน้อยและค่าใช้จ่ายเยอะ แต่รายรับเท่าเดิมควรจะคงแนวทางที่ 1 ไว้จะดีกว่า
4. ลูกจ้างที่ทำงานในบริษัทในไทย แต่อายุชั้นเลข 50 ก็เริ่มบิบให้ลูกจ้างออกแล้ว
5. ควรหาช่องทางการหารายได้เพิ่มจากการลงทุนของประกันสังคมเพื่อตอบแทนผู้ประกันตนเพิ่มขึ้น

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 2 มีความเห็นว่า

1. ขยายอายุรับบำนาญเป็นอายุ 60 ปี เปิดโอกาสให้รับบำนาญหรือบำนาญเมื่ออายุครบ 60 ปี
2. ขยายอายุแล้ว ควรมีการคิดจ่ายเพิ่มเพื่อเป็นการออมเพิ่มด้วย
3. มีความยืดหยุ่นในการจ่ายประกันตน
4. จะได้นำเงินไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในรูปบำนาญ
5. มีความเป็นธรรมต่อผู้ที่ไม่สามารถทำงานจนถึงอายุเกษียณได้

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 3 มีความเห็นว่า

1. ผู้ประกันตนสามารถนำเงินบำนาญส่วนที่เบิกล่วงหน้ามาต่อยอดกับธุรกิจลงในด้านอื่น เพื่อสร้างรายได้ระหว่างรับบำนาญ เพื่อเป็นช่องทางและทุนในการสร้างรายได้
2. ได้มีเงินสำรองใช้จ่ายก่อนการเกษียณอายุจริงที่จะเกิดขึ้น
3. ความจำเป็นในการใช้ชีวิตประจำวันของแต่ละคนไม่เหมือนกัน บางคนมีความจำเป็นอย่างมากในช่วงเวลาหนึ่งในการใช้เงิน จึงควรให้ผู้รับบำนาญมีสิทธิเลือกว่าจะรับเงินออมน้อยอย่างไร
4. เพื่อสนองตอบความต้องการผู้ประกันตนที่ต้องการนำเงินส่วนหนึ่งไปใช้
5. บางครั้งความจำเป็นของบางคนอาจจะต้องใช้เงินสะสมในส่วนหนึ่ง และก็ยังเหลือในการใช้เมื่อเกษียณอายุ

ผู้ที่เลือกแนวทางที่ 4 มีความเห็นว่า

1. ลดบำนาญผู้สูงอายุสร้างความเสี่ยงการประกันรายได้ผู้สูงอายุ
2. เนื่องจากต้องการมีเงินก้อนในการบริหารจัดการก่อนรับบำนาญ เมื่อครบอายุครบหรือมากกว่าการเกิดสิทธิรับบำนาญ (มากกว่าอายุ 55 ปี)
3. สามารถนำเงินส่วนต่างไปใช้ในการดำรงชีวิตหรือประกอบอาชีพเพิ่มได้
4. ยุติธรรมที่สุด และเป็นการแบ่งเบาภาระในช่วงที่ยังไม่ได้รับบำนาญ
5. เห็นสมควรกว่าทุกเงื่อนไขเพราะได้เงินเป็นก้อนด้วยและบำนาญด้วย

ผู้ที่เลือกแนวทางอื่น ๆ มีความเห็นว่า

1. ขยายอายุเป็น 60 ปี เพิ่มฐานค่าจ้างเป็น 20,000 บาท จ่ายค่าชดเชยสำหรับผู้ประกันตนเดิมตามสัดส่วนความเสียเปรียบ
2. คงอายุเกิดสิทธิรับบำนาญไว้ที่อายุ 55 ปี ขยายฐานเงินเดือนขั้นต่ำ 3,600 - 20,000 บาท แต่ระยะเวลาการคิดค่าจ้างเฉลี่ยสำหรับส่ง ณ ปัจจุบัน ครบ 180 เดือน ควรคิดหาที่เหมาะสมมาคำนวณแต่ไม่ควรเป็นตั้งแต่เริ่มงาน เนื่องจากอาจทำให้ผู้ประกันตนที่จะเกษียณเสียสิทธิในการรับเงินน้อยลง
3. ควรให้สมัครใจในการออมกรณีส่งประกันสังคม
4. ม.39 ไม่ควรมีเพดานการสมทบ ควรเปิดให้ตามความสามารถของผู้ประกันตนที่จะชำระได้
5. ให้ผู้ประกันตนเลือกรับบำนาญได้ตั้งแต่อายุ 55 ปี ขึ้นไป

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 75.77) เห็นด้วยกับการที่ผู้รับบำนาญสามารถเลือกรับการประกันสุขภาพต่อเนื่องหลังจากการเป็นผู้ประกันตนได้ โดยยอมให้สำนักงานประกันสังคมหักบำนาญส่วนหนึ่งเป็นเบี้ยประกันสุขภาพ

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	247	65.34	75.77
ไม่เห็นด้วย	79	20.90	24.23
ไม่ระบุ	52	13.76	
รวม	378	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. จะได้มีสิทธิในการดูแลตัวเอง
2. อยากใช้สิทธิกรณีเจ็บป่วยช่วงรับเงินบำนาญ
3. ผู้รับบำนาญยังต้องการประกันสุขภาพ
4. จะได้รับการรักษากับ รพ. เอกชน
5. ไว้เป็นหลักประกันเวลาเจ็บป่วย

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. ผู้ประกันตนสมัครเป็นผู้ประกันตนต่อไปก็ต้องจ่ายเบี้ยประกันอยู่แล้ว และได้รับสิทธิทุกด้าน ยกเว้นว่างงานเท่านั้น
2. มีสิทธิในการใช้บัตรทองของ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ
3. รพ. ที่เข้าประกันสังคมมีน้อย ส่วนใหญ่จะเป็น รพ. รัฐ
4. บำนาญมีความจำเป็น เป็นเงินสุดท้ายที่ไว้ใช้ประจำวัน
5. รายได้ต่อเดือนจะไม่เพียงพอ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ (ร้อยละ 83.33) เห็นด้วยกับการปรับสูตรการคำนวณบำนาญจากค่าจ้างเฉลี่ย 60 เดือนสุดท้าย เป็นการคำนวณจากค่าจ้างเฉลี่ยตลอดอายุการทำงาน โดยปรับมูลค่าของค่าจ้างแต่ละปีให้เป็นมูลค่าปัจจุบันก่อนนำมาเฉลี่ย

ความเห็น	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละ (เฉพาะผู้ออกความเห็น)
เห็นด้วย	260	68.78	83.33
ไม่เห็นด้วย	52	13.76	16.67
ไม่ระบุ	66	17.46	
รวม	378	100.00	100.00

ผู้ที่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. เหมาะสมแล้ว
2. เพราะเมื่อบางคนตงงานตอนช่วงอายุเยอะ ๆ จะได้ไม่รู้สึความมันไม่ยุติธรรม ค่าทำงานสะสม มาตลอดอายุการทำงานแล้วมาตงงาน ตอนท้าย ๆ ของอายุการทำงาน เลยดูไม่ยุติธรรม สำหรับเขา
3. ค่าเฉลี่ยเปลี่ยนไปตามจริง
4. ได้เงินเพิ่มขึ้น
5. ฐานการรับบำนาญชราภาพจะเพิ่มสูงขึ้น

ผู้ที่ไม่เห็นด้วย มีความเห็นว่า

1. รายรับหลังเกษียณน้อยเกินไป
2. ค่าแรงเมื่อก่อนค่าแรงต่ำถ้าเอามาคำนวณผู้ประกันตนจะได้รับน้อย ปัจจุบันค่าครองชีพสูง การดำรงชีวิตลำบาก
3. เงินบำนาญได้น้อยเพราะค่าเงินปรับมากขึ้นตามแต่ปีมากขึ้น
4. ใช้สูตรเดิมเหมาะสมแล้ว
5. ควรเป็น 30 เดือน สุดท้าย หรือ 24 เดือนสุดท้าย

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านประโยชน์ทดแทน
 - ควรปรับจำนวนเงินการรับบำนาญ (ร้อยละของเงินเดือน) ให้สอดคล้องกับสถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน
 - ควรได้สิทธิประโยชน์พอเพียงและไม่ต้องเป็นภาระของใคร เป็นคนชราที่มีคุณภาพเลี้ยงดูตัวเองได้
 - ควรดูแลผู้ประกันตนให้ทั่วถึง ครอบคลุมทุกเรื่องราว
 - เห็นด้วยกับนโยบายที่สำนักงานประกันสังคมทำเป็นอย่างมาก เหมาะสมกับการดำเนินชีวิตปัจจุบัน
2. ด้านสมทบ
 - ควรเก็บเงินสมทบเพิ่มจากเดิม และเพิ่มเบี้ยชราภาพ

